

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΕΤΕΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ 'Εν 'Αθήναις φρ. 18 — 'Εν δε ταῖς ἑπαρ. φρ. 16 — 'Εν τῇ ἑξῆς φρ. 20.

Β. ΓΑΒΡΙΗΛΙΔΗΣ ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ.

ΦΡΟΥ — ΦΡΟΥ

Τέρατα καὶ σημεῖα εἶχονεν τὰς ἡμέρας αὐτὰς φοβερώτερα τῶν ὑπὸ τοῦ Εὐαγγελίου ὡς χαλασμοῦ κόσμου προμηνυόμενων. Οὕτω ἀπέθανον ἱατροί, ἐκλεψαν τὸν Βίσαγγελέα, ὁ Τρικοῦπης ἐπεσεν εἰς τὴν θάλασσαν καὶ τὸ φοβερώτερον ἀπεπειράθησαν νὰ κλέψουν βουλευτήν. Ὅλων τῶν πραγμάτων ἡ φύσις ἐξετροχιάσθη. Τώρα δὲν μένει ἄλλο παρὰ νὰ ἴδωμεν νὰ καταπατηθοῦν οἰκόπεδα τοῦ Περρωτοῦ καὶ τοῦ Κουμουندούρου, νὰ παραιτηθῇ τοῦ ὑπουργείου ὁ κ. Παπαμιχαλόπουλος καὶ ν' ἀφίση ἐλευθέραν τὴν κατ' αὐτοῦ καταδίωξιν, νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι ὑπῆρξεν ἐπιδημία ὁ κ. Φιλήμων καὶ νὰ παραιτηθῇ τοῦ ταξιδίου του ὁ Βασιλεὺς, διότι οὕτω τὸν συνεβούλευσεν ὁ κ. Θεόδωρος Γ. Κολοκοτρώνης.

'Εν συνεχείᾳ τῶν ἀνωτέρω ἡδύνατο καὶ ὁ κ. Π. Κολοκορώνης νὰ παραιτηθῇ τῆς διευθύνσεως τῆς στρατιωτικῆς Σχολῆς, ἡ 'Εφημερίς ν' ἀρχίσῃ νὰ ὑβρίζει τὸν Κουμουندούρον, ὁ Μπούμπουλης νὰ μὴν ὁμιλῇ πλέον διὰ τηλεφώνου ἀπὸ τοῦ ἐνὸς εἰς τὸ ἄλλο οὐς του (διὰ τὴν συνήχησιν αὐτὴν εἶμαι ἀνεύθυνος) καὶ δύο ἢ τρεῖς ἢ τέσσαρες γνωσταὶ Κυρίαὶ νὰ παύσουν τὸ σάρωμα τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος.

'Ἡ συνήθεια τῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως εἶναι νὰ μὴν γίνωνται νυκτοκλοπαί· ἀλλ' ὅποταν συμβαίνουν τοιαῦται, ἢ νὰ τὰς ἀνακαλύπτουν ἀθορύβως ἢ νὰ μὴν τὰς ἀνακαλύπτουν ἀκόμα πλέον ἀθορύβως. Τῆς τακτικῆς αὐτῆς παρεξέτράπησαν, προκειμένου περὶ τοῦ βουλευτοῦ κ. Βαλαωρίτου.

'Εὰν ὁ Βαλαωρίτης ἐξηκολούθει νὰ εἶναι ὁ εὐνοούμενος τῆς αὐλῆς, τὰ γενόμενα δὲν θὰ μᾶς ἐξέπληκτον· ἡ οἰκία του θὰ ἐξελαμδάνετο ὡς παράρτημα τῶν ἀνακτόρων καὶ ὅταν πρόκειται νὰ κλέψουν τὰ ἀνάκτορα, ἡ συρροὴ τῶν ἀρχῶν εἶναι εὐεχέγητος. Ἀλλὰ τί ἐσθμαινεν ἡ αὐθωρεὶ εἰδοποιήσας τῆς Μοιραρχίας, τοῦ Φρουραρχείου, τοῦ ὑπουργείου, τοῦ διευθυντοῦ τῆς Ἀστυνομίας καὶ τῆς Εἰσαγγελίας; Εἶμαι πολὺ ὀλίγον μαθηματικὸς, ὥστε ἡ ἀρίθμησις δὲν εἶναι ἰδική μου, εἶναι τῆς τρυφερᾶς φίλης μου Στοιᾶς. 'Εν πα-

ρενθέσει σὰς λέγω ὅτι ἡ ἐφημερίς αὐτὴ μοῦ ἀρέσει ἐξόχως· διότι εἶναι τὸ μόνον φύλλον εἰς τὸ ὅποιον δὲν εὐρίσκω νὰ ἀναγνώσω τίποτε οὔτε δυσάρεστον οὔτε εὐάρεστον· εἶναι τοῦ λεγομένου τρίτου φύλου. Μὲ τὴν παρένθεσιν αὐτὴν κλείω τὸ Φρού-Φρού αὐτὸ, διότι καὶ σεῖς τὸ βλέπετε ὅτι παρεξέταθῃ παρὰ πολὺ.

Εἰς τὸ νέον Φρού-Φρού δὲν θὰ ὁμιλήσω περὶ Βαλαωρίτου, ἀλλὰ περὶ ἐμοῦ, ὅστις πιστεύσατέ με ἀξίζω πολὺ περισσότερον αὐτοῦ. Ἰδοὺ λοιπὸν τί προτίθεμαι νὰ κάμω· θὰ κλειδώσω μίαν νύκτα τὸ σπῆτί μου, ἀφ' οὗ ἀναγγεῖλω εἰς τοὺς γείτονάς μου ὅτι φεύγω διὰ μίαν τοῦλάχιστον δεκαπενθημερίαν· καὶ περὶ τὴν 10ην ὥραν χωρὶς νὰ ἐννοηθῶ θὰ ἐπανέλθω καὶ θὰ περιφέρω φῶς ὅπου ὑπάρχει κιγκλὲς καὶ παράθυρον· ἐπεὶ θ' ἀνάψω τὸ σιγάρου μου καὶ θὰ περιμένω νὰ ἴδω ἂν θὰ περιζωσθῇ ἡ οἰκία μου ἀπὸ ὅλα τὰ ὅπλα τῆς ἐν 'Αθήναις φρουρᾶς καὶ ἂν θὰ εἰδοποιηθοῦν ἐπίσης ἡ Μοιραρχία, τὸ Φρουραρχεῖον, τὸ Ὑπουργεῖον, ἡ Ἀστυνομία καὶ ὁ Βίσαγγελεὺς. Τοὺς ἔμαθα βλέπετε ἀπ' ἐξῆς τὴν πρώτην φοράν τοὺς ἀντέγραψα ἀπὸ τὴν Στοιᾶν, ὅπως καὶ αὐτὴ τοὺς ἀντέγραψε . . . περὶ τούτου ἐρωτήσατε τὴν ἰδίαν. Ὅδὸς Βουλῆς, ἀριθμ. τόσα. Ἄν δὲν ἀπατώμαι κάτωθεν τοῦ τοίχου τοῦ Γραφείου τῆς ὑπάρχουν σταυροί· σημεῖον ὅτι ἐκεῖ ποῦ εἶναι οὐρητήρια.

'Ἄν ὅλοι αὐτοὶ οἱ Κύριοι ἔλθουν καὶ εἰς ἐμὲ, θὰ περιορισθῶ νὰ τοὺς συγχάρῶ διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των· ἂν ὅμως—ὅπερ πιθανώτερον—μὲ ἀφίσωσιν ἐλεύθερον νὰ κλέψω τὸν ἑαυτόν μου, τότε θὰ ἀναγκασθῶ νὰ γίνω Βουλευτὴς διὰ νὰ προκαλῶ ἐκπληξιν τῶν ἀρχῶν ὅταν ἀποπειραθῇ τις νὰ μὲ κλέψῃ, διότι τότε θὰ συνειθίσω καὶ ἐγὼ μετὰ τῶν ἄλλων σεβαστῶν συναδέλφων μου νὰ κλέπτω, ἀντὶ νὰ κλέπτωμαι.

'Όταν βλέπω τὸν συντάκτην τῆς 'Εφημερίδος δυσκολευόμενον νὰ ἀναφέρῃ τὸ ὄνομα τοῦ πρωθυπουργοῦ χωρὶς νὰ τὸν ὀνομάσῃ καὶ σεβαστὸν, ὅπως ἐγὼ τὸ τοῦ Δημά-

χου τὸν ὁποῖον πάντοτε τὸν κάμνω σύνθετον : οἷον Βρωμο-
δήμαρχον, Κοπροδήμαρχον κλπ. σκέπτομαι τί πρέπει νὰ
κάμω διὰ τὸ νὰ ὀνομασθῶ καὶ ἐγὼ ποτε «σεβαστός». Σὰς με-
ταδίδω προθύμως τὰς περὶ τούτου σκέψεις μου :

Πόσας ἐντολάς, σκέπτομαι, χρειάζεται νὰ παραβῶ ἐκ τοῦ
δεκαλόγου διὰ νὰ μὲ ὀνομάσῃ σεβαστὸν ὁ κ. Καμπούρο-
γλου; Ἀρκεῖ νὰ παραβῶ φε' εἰπεῖν τὴν τετάρτην ἢ τὴν
πέμπτην; Εἰς τὴν ἀρίθμωσιν μὲν νὰ συμβῇ σύγχυσις·
ἀπαιτεῖται πολλὴ λεπτότης φρενῶν διὰ νὰ ἐννοήσῃτε ὅταν
λέγω τετάρτην ἢ πέμπτην ποῖαν ἐννοῶ. Λοιπὸν αὐτὴν ἢ
ἐκείνην τὴν ἐκτελῶ ἀκριβέστατα κατὰ μακρὰ ἢ βραχύτε-
ρα χρονικὰ διαστήματα. Ἡ ἀπαιτεῖται συγχρόνως, ἀφοῦ
ἐπιθυμῶ τὴν γυναῖκα τοῦ πλησίον μου ἢ ὁμοίωτον πᾶσαν
γυναῖκα, ἥτις χωρὶς νὰ ἀσεβῇ πρὸς τοὺς κανόνες τῆς καλ-
καίσεως, διέρχεται πλησίον μου, εἶμαι ἡναγκασμένος ἀ-
κόμα καὶ νὰ κλέψω; Ἀλλὰ καὶ πάλιν φοβοῦμαι μήπως
προσκρούσω εἰς τὴν περιλάλητον αὐστηρότητα (rigorisme)
τοῦ κ. Καμπούρογλου καὶ τότε λέγω ὅτι πρέπει νὰ μάθω
καὶ τοὺς ἄλλους νὰ κλέπτουν. Ἀφοῦ περάσῃ κι' αὐτὸ, μού
ἔρχεται εἰς τὸν νοῦν ὅτι ἂν ἦτο δυνατόν νὰ μπορούσα νὰ
σκοτόνα καὶ κἀνένα, ἂν ὄχι ἀμέσως ἐγὼ, ἀλλὰ ἐμμέσως,
διὰ τῆς ἐπιβροχῆς μου, δὲν θὰ προσήγγιζα πλείοτερον εἰς τὸ
ποθούμενον; Ἀλλὰ καὶ πάλιν κἀτι τι μοῦ λέγει ὅτι χρειά-
ζονται καὶ πολλὰ ἄλλα, μέχρις οὗ φθάσω εἰς τὸν σκοπὸν
μου, καὶ τότε στενοχωροῦμαι, βαρύνομαι καὶ ἀποφασίζω νὰ
ἀποθάνω «ἐχρεῖος». Δὲν ξεύρω ἂν αὐτὸ εἶναι ἀκριβὲς τὸ
ἀντίθετον τοῦ σεβαστοῦ· ἂν γνωρίζετε σεῖς ἄλλην ἀντίθε-
σιν φυλάξατέ τὴν διὰ τὸν ἑαυτὸν σας, ἐκτὸς ἐὰν ὄνειροπο-
λῇτε καὶ σεῖς τὸν μεγαλόσταυρον τοῦ «σεβαστοῦ».

Δὲν γνωρίζω διατί σήμερον τόσον πολὺ μακρολογῶ· θὰ
ἐκδικηθῶ ἐπὶ μίαν στιγμὴν γράφων ὅτι ἡ Θεσσαλία διὰ
τὴν Ἑλλάδα μοῦ φαίνεται καθαρὰ *Θεσσαλία*.

Ὁ κ. Κουμουνδούρος διώρισε ληστὰς προσκυνησάντας
ὡς ἀγροφύλακας τῶν χωρικῶν Ἀρτας, οἵτινες τώρα δια-
μαρτύρονται κατὰ τῶν ληστοφυλάκων των. Τώρα ἐννοῶ
τί θὰ πῇ προσκύνημα καὶ τί χαδζήληκη, κατὰ τὸ λεξικὸν
τοῦ σεβαστοῦ πρωθυπουργοῦ μας. Προσκυνητὴς θὰ πῇ λη-
στής, χαδζήληκη εἶναι ἡ ληστεία καὶ Ἱερουσαλήμ ἢ Βεζου-
σία.

Μόνον διὰ νὰ γράψω ὀλιγόστιχον φροῦ-φροῦ ἀναγκάζο-
μαι νὰ εἶπω ὅτι ὅλοι οἱ ὑπουργικοὶ εἶναι χαδζήδες.

Ἀναγνοὺς τὴν ὑπὸ Φαλμεράιερ περιγραφὴν τῶν Τεμπῶν
συνεπάθησα πλείοτερον πρὸς τὸν ἀνεγνωρισμένον αὐτὸν μι-
σέλληνα, παρὰ πρὸς τὸν ἥκιστα ἀνεγνωρισμένον Ἑλληνα κ.
Μονστηριώτον.

Ἄν ἐξακολουθήσουν οἱ Τούρκοι νὰ λαμβάνουν ὀπίσω ὅσα
συγκατετέθησαν νὰ μᾶς δώσουν, ὡς ἤδη ἔλαβον τὸ Κριτῆρε,
τὰ ἀπέναντι τοῦ Μετσόδου, τὰ ἄνω τῆς Τυρνόβου, πολλὴ
φοβοῦμαι ὅτι ἀφοῦ καταλάβουν ὅλην τὴν παραχωρηθεῖσαν
γραμμὴν, ἀρχίσουν νὰ καταλαμβάνουν καὶ μέρη ἐκ τῆς πα-
λαιᾶς Ἑλλάδος.

Ἀλλὰ τότε θὰ εἶναι πρωθυπουργὸς ὁ κ. Τρικοῦπης, ὅστις
ἔχει πρὸ πολλοῦ προΐδει τὴν ἀνάγκην γραμμῶν ἀμυντικῶν.

Ὁ Καραπάνος ἐκήρυξε τὸν κατὰ τῆς Ἑλλάδος πόλεμον.
Ζητεῖ δικαιοσύνην ὅχι παρὰ τῶν νόμων τῆς πατρίδος του,
ἀλλὰ παρὰ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει πρέσβων τῶν με-
γάλων δυνάμεων. Μαζὺ μὲ τὸν Καραπάνον θὰ εἶναι βε-
βαίως ὑπογεγραμμένος καὶ ὁ τουρκολάτρης Μητροπολίτης
Ἀρτας, Σεραφεῖμ, ὅστις εἰς ἄλλο τηλεγράφημά του ἡπεῖλει
νὰ σφάζῃ τοὺς χωρικοὺς· ὑπογεγεγραμμένος θὰ εἶναι καὶ
εἰς ἡγοούμενος Ἑγρέντιος ἢ Κημεντίος· δὲν πιστεύομεν καὶ
ὁ Σουρῆς αὐτὸς νὰ εὖρη ἄλλην ὁμοικαταληξίαν. Τὸ ρό-
λον τοῦ Καραπάνου εἶναι ρόλον Σερπιέρη, ρόλον Παχύ.
Καθ' ἣν στιγμὴν ὅλοι αὐτοὶ βλέπουν ὅτι δὲν δύνανται νὰ
καταφάγωσιν ὅλην τὴν Ἑλλάδα, ἀπευθύνονται τότε πρὸς
τὰς δυνάμεις καὶ ζητοῦσι νὰ τὴν φάγωσι δι' αὐτῶν.

Πληροφορούμεθα μετ' εὐχαριστήσεως ὅτι ὁ σεβαστὸς κ.
Κουμουνδούρος ἡγόρασε μεγαλοπρεπεστάτην ἄμαξαν ἀντὶ
δεκαπεντακισχιλίων φράγκων ἢν θὰ παραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ
εἰς τὴν ἀνὰ τὰς ἐπαρχίας περιόδειαν. Χαίρομεν πολὺ ὅτι
μὲ τὴν ὕψωσιν τῶν τιμῶν τῆς σταφίδος, τὴν αὐξησιν τῶν
κερδῶν τῶν ἀτμοπλοϊκῶν ἐταιριῶν, τὴν ὑπερτίμησιν τῶν
σύνων τῶν Καλαμῶν, αὐξάνουν ἐπίσης καὶ τὰ κέρδη τοῦ πρω-
θυπουργικοῦ ἡξιώματος. Ἐπὶ Κουμουνδούρου μάλιστα ὁ τε-
λευταῖος αὐτὸς κλάδος τῆς ἑλληνικῆς βιομηχανίας λαμβάνει
ἐκτακτὸν ἐπίδοσιν.

Μετ' ἐκπλήξεως θ' ἀκούσῃ τὸ κοινὸν τὸ νέον πραξικόπη-
μα τῆς Κυβερνήσεως Κουμουνδούρου. **Καταργεῖται** ἐφέ-
τος τὸ Κακουργιοδικεῖον τῆς περιφερείας Ἀθηνῶν καὶ συνι-
στάται τοιοῦτο ἐν Χαλκίδι, ὅπου ἐκ συστήματος οἱ Βίσαγγε-
λεῖς τῶν Ἐφετῶν ἀπέφευγον τὴν σύστασιν Κακουργοδι-
κείου, ὡς ἔδρας παντοσιδῶν καταχρήσεων τῶν ἐνόρκων.
Ἄλλ' ἐφέτος ἡ περίστασις εἶναι ἐξαιρετική· πρόκειται νὰ
δικασθῇ ὁ Βελένδζας ὅστις ἔχει τὴν μισὴ Χαλκίδα δικήν
του καὶ καλλίτερον νὰ δικασθῇ ἀπὸ δικούς του παρὰ ἀπὸ
ξένους.

Θὰ τελειώσῃ καὶ τὸ πραξικόπημα αὐτὸ μὲ κἀνὲν ἄρθρον
τῆς *Ἑφρας*.

Ὁ *Διὼν* ὅστις δὲν ἀπαντᾷ εἰς πολιτικοσατυρικὰς ἐφη-
μερίδας, οἷα τὸ *Μὴ Χάνεσαι*, ἀπαντᾷ ἐν τούτοις εἰς κα-
θαρὰς σατυρικὰς, οἷα ὁ *Ἀσμοδαῖος*. Καὶ ὄχι μόνον ἀπαντᾷ,
ἀλλὰ καὶ ὡς μαθητὴς τοῦ δημοτικοῦ σχολείου, ἐκ τῆς τά-
ξεως τῶν ὀλίγων καταδοτῶν, ἀπειλεῖ ὅτι θὰ τὸ πῇ τοῦ δα-
σκάλου, ὅ ἐστι ἐν τῇ προκειμένῃ περιπτώσει, θὰ τὸ πῇ τοῦ
Βασιλεῖ.

Ἄν πηγαίη ἔτσι ὁ ἀρχισυντάκτης τοῦ *Διῶνος*, ὅπως οἱ
ἄρχαιοι Ῥωμαῖοι, εἴκοσιν ἔτη μετὰ τὴν τελευταίαν τοῦ θη-
ρίου Νέρωνος ἐφοδούντο τὴν ἀνάστασίν του, οἱ νεώτεροι
Ἀθηναῖοι ἐπὶ πολλὰς ἀκόμα δεκάδας ἔτων θὰ περιμένωσι
νὰ γεννηθῇ ὁ κ. Φιλήμων, ἐκ πεποιθήσεως ὅτι μέχρι τοῦδε
τοῦλάχιστον ἐξακολουθεῖ νὰ εἶναι εἰς κατὰστασιν ἐμβρύου.

Καὶ ἂν ὁ Καλλιγούλας ἢ ὁ Καρακάλλας ἢ καὶ ὁ Νέρων ἀκόμα—ἀπὸ τοὺς τρεῖς ἐκλέξατε παρακαλῶ ἓνα, χωρὶς νὰ μὲ λάβετε διόλου ὑπ' ὄψιν,—διώρισε τὸν ἵππον τοῦ ἢ τὸν ὄνον τοῦ—καὶ εἰς τὴν ἐκλογὴν αὐτὴν θά μ' εὐρῆτε πολὺ ἀδιάφορον,—εἰς τὸ ὑψηλὸν ἀξίωμα τῆς Ὑπατείας, τί παρᾶξενον ἂν οἱ Ἀθηναῖοι ἐκλέξωσι τὸ ἐμβρυὸν τῶν ἀκόμα μίαν φορὰν βουλευτὴν;

Ἀπωλέσθη λευκὸν ὡς ἡ δεσποινὶς εἰς τὴν ὁποίαν ἀνῆκε καὶ μαλλιαρὸν, ὡς τὸ ἴδιον, **σκυλάκι** φέρον κυανοῦν—εἰς τὸ χρώμα δὲν ἐπιμένον—περιλαίμιον. Ἀπωλέσθη κατὰ τὴν συνοικίαν **Πλάκας** καὶ ὀνομάζεται **Φροῦφροῦ**. Βλέπετε ὅτι ὀνομαστικῶς τοῦλάχιστον μᾶς ἀνήκει. Λοιπὸν θέτομεν εἰς κίνησιν ὅλα τὰ λαγωνικά τοῦ «Μὴ Χάνεσαι» ἂν τὸ εὖρωσι νὰ μᾶς τὸ φέρωσιν εἰς τὸ Γραφεῖον. Περὶ ἀμοιβῆς νὰ μὴν τοὺς μέλῃ· εἶναι δική μας δουλειά.

Προκειμένου περὶ τῆς δημοσιεύσεως τῶν κατασχετηρίων συμφωνοῦμεν μετὰ τῆς Ῥφημερίδος δι' ὅσα γράφει περὶ ἀξιοπρεπείας τοῦ τύπου καὶ τιμῆς ἀγγελιῶν· ἀλλὰ δὲν παραδεχόμεθα ὅτι αἱ ἀηδῖαι αὐταὶ ἔπρεπε νὰ κοστίσουν εἰς τὸ δημόσιον ἑκατὸν χιλ. δραχμῶν ἢ κατὰ τὴν «Ῥφημερίδα» διακοσίων. Μποροῦσαν ἀξιόλογα νὰ πληρώσῃ τὸ ὑπουργεῖον μόνον τυπογραφικὰ καὶ νὰ τὰ δημοσιεύσῃ διὰ τῆς Ἐπισήμου Ῥφημερίδος. Καὶ οὕτω ἡ δαπάνη θὰ περιοριζέτο τὸ πολὺ εἰς τρεῖς τέσσαρας χιλιάδας δραχμᾶς. Τίς ἡ ἀνάγκη τῆς διὰ τοῦ Ἐθνικοῦ Πνεύματος ἢ τῆς Ὁραε δημοσιεύσεως κατασχετηρίων καὶ ἐπομένων, κατὰ τὴν λογικὴν τῆς Ῥφημερίδος, ἢ πληρωμὴ τοῦ κύρους καὶ τῆς κυκλοφορίας τοῦ δεῖνος ἢ δεῖνος δημοσιογραφικοῦ ὄργάνου. Μήπως τὸν λειποτάκτην θὰ τὸν συλλάβῃς σὺ ἢ ἐγὼ ἢ ὁ Στεφανίδης ἢ ὁ Νέγρης; Ὅτι τὸν συλλάβουν αἱ ἀρχαὶ αἵτινες δὲν ἀναγινώσκουν τὸν **Τηλέγραφον** ἢ τὸν **Ὀλυμπον**, ἀναγινώσκουν ὁμῶς τὴν **Ἐπίσημον Ῥφημερίδα**.

Ὡστε ἀπλᾶ καὶ καθαρὰ πρόκειται περὶ μετημφισμένης ἀνταμοιβῆς ὑπουργικότητος δημοσιογραφικῆς. Δὲν ἐννοοῦμεν τὴν Ῥφημερίδα, ἥτις εἰς αὐτὰ εἶναι ὑπερήφανος· συμφωνοῦμεν ὁμῶς καθ' ὅλα μὲ τὴν Ὁραν!

ΤΟ ΜΗ ΧΑΝΕΣΑΙ ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ.

Ἡ Κυριακὴ ἐν Πειραιεὶ μυρίζει Κυριακὴν. Ὅλοι ἔχουν τὰ κυριακάτικα τῶν, ὅλοι ἔχουν τὴν ἐκκλησίαν τῶν, ὅλοι θὰ εὕρουν τὴν διασκέδασίν τῶν.

Ἀπὸ βαθείας πρωίας μανία καταλαμβάνει τῶν ναῶν τοὺς κώδωνας, καὶ μετ' ὀλίγον πρὶν ἐτι ὁ ἥλιος περιβληθῇ τὸ φῶς τοῦ, αἱ ἐκκλησίαι πᾶσαι εἰσι πλήρεις ὅσον καὶ τὰ καφενεῖα. Καὶ βλέπει τις τοὺς ἀνθρώπους τῆς ἐργασίας, τοὺς ἀνθρώπους τῆς εὐπορίας, τοὺς ἀνθρώπους τοῦ γήρατος, εὐμήκη ἀναπέμποντας τῷ ὑψίστῳ χασμήματα, καθ' ἣν ὥραν οἱ ἀνθρώποι τῆς ἀργίας ἀποθαρσύνονται τοῦ **ναργαλέ** τῶν τὰς λευκὰς τολύπας, ὡσεὶ λατρεία θυμιάμα καὶ εὐχὰς πρὸς τὰ νέφη ἀνερχομένας.

Μετὰ ταῦτα δὲν γίνονται ἐπισκέψεις, ὡς ἐν πάσαις ταῖς λοιπαῖς ἐπαρχίαις, μετὰ τὴν λειτουργίαν εἴθισται, ἀλλ' ἕκαστος πορεύεται ἢ εἰς τὸ καφενεῖον ἢ εἰς τὸ ἔργον τοῦ.

Ἐν γένει ὁμῶς οἱ Πειραιεῖς εἰσι προσηνέστατοι ἐκτὸς τοῦ οἴκου τῶν, ἀλλ' ἐν αὐτῷ δυσκόλως δύναται τις νὰ τύχῃ τῆς εὐχαριστήσεως νὰ φιλοξενηθῇ. Καὶ τοῦτο τοῖς περιποιεῖ τιμὴν ἴσως, διότι σημαίνει, ὅτι εἶχον τὴν πρόνοιαν νὰ λάβωσιν ἐνωρὶς τὰ μέτρα τῶν κατὰ τῆς τροπῆς, ἢν ὁ πολιτισμὸς φαίνεται λαμβάνων παρ' ἡμῖν. Διότι ἂν λάβητε τὸν κόπον νὰ ἐρευνήσῃτε ὑφ' ὅλας τὰς διακλαδώσεις τὴν πρόδόν μας, θέλετε εὐκόλως ἀνεύρει ὡς βάσιν αὐτῆς τὸ περιφρονεῖν καὶ ἱερὰ καὶ ὅσια.

Τὸ **Σύνταγμα** μας ἀναδεικνύει Κουμουνδοῦρον, ἢ ἔλευθερίαν μας Καραπάνον, ἢ ποιήσας μας Ἀντωνιάδην, ὁ πλουτὸς μας καταχραστὰς, ὁ λαὸς μας Σοῦτσον, τὸ Ἀρσάκειόν μας Λιζιέ, ἢ οἰκιακὴ ἐλευθεριότης μας κερασφόρους Λοιπὸν;

Ἀπὸ τῆς 3ης μ. μ. ὥρας διακρίνει τις ἀνὰ τὰς ὁδοὺς τὸ **ὁδραϊκόν**, τὴν **βράκα**, τοὺς ἀνθρώπους τοῦ λαοῦ. Μέχρι δὲ τῆς 5ης συναθροίζονται πάντες ἐν τῇ πλατείᾳ τῆς Μουνυχίας.

Μουσικὴ πολιτικὴ εἶναι ὁ μαγνήτης ἑλκων ἐκεῖ τοὺς πλέον μαγνήτας ὀφθαλμοὺς, ἐξ Ἀθηνῶν ὁμῶς μᾶλλον ἢ ἐκ Πειραιῶς. Τὸ ἐγγύριον ὑψηλότερον τῆς κοινωνίας στρώμα οὐδέποτε καταβαίνει μέχρι τοῦ ἐδάφους τῆς μόνης αὐτῆς συγκεντρώσεως. Τί γίνεται; Ἀγνοῶ. Ὑποθέτω ὁμῶς, ὅτι προτιμᾷ τὴν ἀτμοσφαῖραν τοῦ δωματίου ἀπὸ τὸν μυρωμένον ἀέρα τῆς Μουνυχίας, προκειμένου νὰ συναναπνεύσῃ μετὰ τοῦ κάτω λαοῦ.

Καὶ βλέπει τις πᾶν ὅτι ἐρυθρὸν, κυανοῦν, πράσινον, κίτρινον, πορτοκαλί, λεμονί, κερατίζι, μελί, καὶ τὰ λοιπὰ, ἀποτελοῦντα παράδοξον **χρωματικὴν** ἁρμονίαν, ἣν οὐδὲ ὁ Μάϊος ἠδυνήθη νὰ γράψῃ εἰς τοὺς ἀγρούς τοῦ.

Ἀκατανόητος τῶντι ἀποβαίνει ἢ περὶ τὸ ποικιλόχρουν ἄμιλλα τῶν Πειραιωτίδων.

Πολλῶς ἀρχόμενος ἀπὸ τῶν παρεῖων τινος ἐξ αὐτῶν, ἔφθασα εἰς χρώμα δέκατον.

Ὅφειλω ὁμῶς ἐν παρενθέσει νὰ προσθέσω—ὅτι ἔχει καὶ ὁ Πειραιεὺς τὰς ἐν τῷ χρωματισμῷ μονοτόνους, τὰς καλαισθητοὺς τοῦ, τὰς ὥρας τοῦ καὶ, ὅτι ἀκολουθῶν τὸ ἔθιμον ἔγραψα περὶ τοῦ κανόνος μόνον ἄχρι τοῦδε, οὐχὶ δὲ καὶ περὶ τῶν ἐξαιρέσεων.—

Ὅλη ἡ δυνατὴ ἐν Πειραιεὶ φαιδρότης γεννᾶται μέσῳ τῆς τόσης ποικιλίας, τῆς καθαριότητος, τῆς μουσικῆς, τῆς ζωγράφου ἀτμοσφαίρας.

Ἐκαστος εὕρσκει κατὶ νὰ θαυμάσῃ ἰδιαιτέρως. Ὁ μὲν τὴν ἐρωμένην τοῦ, ὁ δὲ τὴν κόρην τοῦ, ἕτερος ἑαυτὸν, ἕτερος τὸ κύμα καὶ ἕτεροι ἕτερα.

Ἐγὼ θαυμάσα τὸ σύνολον.

Ἐπάρχει τέλος πάντων ζωῆς καὶ κινήσεως ἐνταῦθα, ἔστω καὶ ἅπαξ τῆς ἐβδομάδος ἀναφαινομένη, τὴν ὁποίαν ἀναμφιδόλως ἤθελον φθονήσῃ σήμερον οἱ ἐκ τῆς ἐρημίας καὶ τῆς πλήξεως ἀπογριωθέντες κάτοικοι τῶν ἀγαπητῶν μου Ἀθηνῶν.

Μάριος.